

HÍRNÖK

A MEZŐBERÉNY I. KER. EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
INGYENES IDŐSZAKI LAPJA

2004. Szeptember-Október
Hálaadó ünnep- Reformáció

Gyümölcsstermés

A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény. Gal 5, 22-23

Sok gyülekezetben az oltárterítőt ügyes asszonyi kezek kalászos, szőlőmotívumos hímzése ékesíti. Színe zöld, ami a növekedést és reménységet jelképezi. A zöldbe öltözött oltár és a szószék beszél hozzánk, sőt egyenesen kérdez: növekszik a hited, erősödik a reménységed, lesz aratás, lehet szüret? Vagy így fogok énekelni, ha elmegyek a világból: „Üres kézzel kell-e mennem, s állanom az Úr elé? Nincs kalász, mit én arattam, s amit nyújtanék fel?”

Ahogy az elvett mag- búzaszem- csírázik, szárba szökken, és kalászt növeszt, úgy kell a lelkünkbe vetett magnak, Isten ígéjének is növekednie bennünk. Egy másik képet is használ a Szentírás. A gyümölcsfa csak akkor hasznos, ha ősszel korszárba gyűjthetjük róla az ízletes gyümölcsöket. A természet elgondolkodtat bennünket: Istenünk teremtett világa próbálja magyarázni, megmutatni, érthetőbbé tenni nekünk az ígét. Ha nyitott szemmel járunk, és befogadásra alkalmasan, és rendszeresen olvassuk bibliánkat, akkor minden beszédessé válik körülöttünk.

Aratás, szüret. Ha gazdák találkoznak, megkérdezik egymástól: milyen volt az idei termés? Jobb-e a hozam, mint tavaly? Sajnos sokszor szép a kezdet, nagy az energia-befektetés, aztán még sincsen eredmény.

Lefagynak a rügyek vagy a méhecskék képtelenek kirepülni a hideg miatt... Micsoda pompás lehet a kezdet a hitünkben is! Nagy lendületet kapott konfirmációs felkészítő

vagy evangelizációs sorozat kapcsán, esetleg az Úr Jézus szeretetét életük át valamely élethelyzetünkben...

Azonban jöhet a hideg, és megfagyhat minden körülöttünk. Bántó szavak, hirtelen betegség, egy szerettünk halála, anyagi nehézségek. A hívó embernek is testvérszívek melegére és az imádság „fűjtatójára” van szüksége, hogy a hit csírái és a reménység virágai is épen maradhassanak.

Láttam gyümölcsfákat, érett gyümölcsöktől roskadozni. Némelyik talán le is tört a nehéz súly alatt - de akinek az udvarában állt, nem vette észre. Madarak, darazsak jártak jól, de az ember nem becsülte az Úrtól kapott kincset. Lehet, hogy hitünk és életünk fája is ilyen volt. Rosszul esett, hogy emberek ügyet sem vetettek ránk. Azt kellett átélni, hogy az emberek előtt nem volt értelme a becsületességnek, a szelíd magatartásnak, a segítőkész odafordulásnak, élet- istentiszteletünk vagy a hitvallásunk embereknél visszhangtan maradt. Talán panaszkodnánk miatta, vagy keseregénk: akkor mire jó ez az egész? Bátorítson és biztasson, hogy nem emberek tetszése a

mérvadó számunkra, vagy értékadója tetteinknek, hanem az Úr Jézusé „aki feltámadt a halottak közül, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. Róm. 7.4” Ő mindent számon tart rólunk. Ugyanakkor intsen is, és óvjon az önigazságtól: nem a magunk igaz tettei ezek, hanem a Szentlélek munkája rajtunk, hiszen: „Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászbán.” Mk. 4.28

Egy református lelkész beszámolt arról, hogy az ötvenes évek elején krumplit akartak természeteni a hideg Szibériai mezőkön. Sok száz hektáron a hozam csak pár zsáknyi volt, s a gumók nem voltak nagyobbak a hüvelykujjnál. Az Alföldön is előfordul, hogy a termény szemei szárazak, kicsiny a sikértartalom, a termésben csekély a cukorszázalék, ráadásul íze keserű és szemre is silány... Olykor tetteink és szavaink is ilyenek, hiányzik belőlük a jóság, kedvesség. Ismerjük a hosszú utat megtett import árukat is télvíz idején csodaszépek de ha beleharapunk, csalódnunk kell, nem olyan, mint az, amit nálunk a Nap érlelt. S ehhez hasonlóan mit sem használnak a magasztos cselekedetek, ha közben íztelenek, ha nincs meg bennünk az Úr Jézustól jövő szeretet. Ahogy Pál is írja a szeretethimnuszban: „Ha szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok 1Kor. 13.2”

S ha már itthon a kertben nem tudtuk mindazt megtermelni, amire szükségünk van, úgy biotermékeket keresünk a piacon. Hiszen azokban nincsen semmiféle vegyszer, nyomokban sem található bennük káros nitrít, nitrát. Ha a hiteles keresztyénségre gondolok, akkor ezek a biogyümölcsök jutnak eszembe. Úgy vélem, ha bárki bennünket, hívő keresztyéneket figyel, akkor ugyanez az elvárás: legyen méregtől mentes a gyümölcsünk: bennünk és közösségünkben ne legyenek indulatok, viszályok, önző, ártó kívánságok, feszültségek. Ezek ui. legszebb gyümölcsöt – legjobb szándékú bizonyágtételt is elrontják és méreggel telítik, sőt viszolygást váltanak ki. „Végül pedig legyetek mindnyájan egyetértők, együtt érzők, testvérszeretők, könyörületesek, alázatosak. Ne fizessetek a gonoszért gonosszal, vagy a gyalázkodásért gyalázkodással, hanem ellenkezőleg: mondjatok áldást, hiszen arra hívatatok el, hogy áldást örököljetek.”

1 Pét 3, 8-9

És persze a földet kapálni kell, a szőlőt metszeni, a gazt és vadhajtásokat eltávolítani... Ez a munka sosem ér véget, szorgalmasan és állhatatosan kell tenni, napról- napra, évről- évre. A keresztyén ember élete, gyümölcsei a bűnbánat és a bűn elleni tudatos harc közegében fejlődhetnek. Egyedül az állhatatos imaélet, szorgos bibliaolvasás és az Úr Jézussal való közösség (úrvacsora) adhatja a vétkeinktől való szabadulást. „Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránti engedelmességgel képmutatás nélküli testvérszeretetre, egymást kitartóan, tiszta szívből szeressétek, mint akik nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születettek újjá, Isten élő és maradandó igéje által. „1Pt. 1.22-23

Kedves Olvasó! Remélem ez a pár gondolat impulzust adott ahhoz, hogy megválaszoljuk magunknak, mit jelent az ige szerint élni. Kívánom, hogy őszintén tudjunk felelni arra: mi személy szerint mennyire vagyunk tudatosak abban, hogy Atyánk tetszése szerint cselekedjünk, és engedjük-e hogy az Úr Szentleke formálja ki rajtunk az Ő gyümölcseit.

Lázárné Skorka Katalin

*Jó Atyánk, Te minket nézel,
Vizsgálsz várón, csöndesen:
Testvérszívvel, testvérkézszel
Szolgálunk-e szüntelen?
Terem -e a hűség, hála,
Jó gyümölcsöt, ízeset;
Hajt-e hasznót éltünk fája
Embereknek és Neked?*

*Ne ítélj el Atyánk, kériünk,
Terméketlen voltunkért!
Egyszülötted Jézus értünk
A keresztfán ontott vért.
Terméketlen életfánkat
Őérette kíméld meg!
Hisz Ő ma is értünk fárad,
Hogy gyümölcsözünk Neked.*

*Szentlekednek erejével,
Hadd lebessünk teljesekek!
Szolgálatra mindig készen,
Töltsön el a szeretet!
Örömiünk és békességünk
Másokat is üdítsen!
Könyörülj meg rajtunk
Kériünk, Mindenható Úristen!*

(ÉK. 462.)

RENDSZERES GYÜLEKEZETI ALKALMAK

KEDD

14.00 Nőegylet
csigapödrés, beszélgetés
16.30 Esti áhítat

CSÜTÖRTÖK

16.00 –18.00 Evangélikus fúvóskör
17.30 Gyülekezeti bibliaóra
–Máté evangéliuma alapján
utána imaközösség

PÉNTEK

17.00 Tizenéves ifi
19.00 Felnőtt ifjúsági óra

SZOMBAT

9.00 Gyermekbibliakör
10.00 Konfirmandus óra

VASÁRNAP

9.00 Ifjúsági- és családi istentisztelet
(A hónap utolsó vasárnapján:
szeptember 26-án és október 31-én)

10.00 Gyülekezeti istentisztelet
(Minden hónap első vasárnapján
úrvacsoraosztással)

14.30 Német nyelvű istentisztelet
(Minden hónap első vasárnapján)

16.00 Énekkar

Szeretettel hívunk,
várunk és bátorítunk mindenkit:
jöjjenek vasárnapi és hétközi
alkalmainkra is!

ÜNNEPI ALKALMAINK

Október 3-án

Vasárnap 10 órakor:
Hálaadó istentisztelet

Reformációi sorozat

Október 29-31 között
minden este 18 órakor

Október 29-én pénteken

Győri Gábor:
Semper reformari-
Luther életéről szóló
zenés darab
a fiatalok előadásában

Október 30-án szombaton

vendégigehirdető:
Sztójanovics András
a Sarepta Otthon lelkésze

Október 31-én, vasárnap

közös protestáns reformációi
istentisztelet
a református templomban

November 7-én

vasárnap 10 órakor
Hálaadó istentisztelet:
a restaurált oltár és
orgona felszentelése
Igehirdető: Gáncs Péter
a Déli Egyházkerület
püspöke

Gondolatok a háláról

„Nem leszek hálátlan...” súgja az ügyes, extra előnyöket, pult alóli árut remélve.

„Fogadja hálám jeléül” – nyújtja át a beteg a borítékot orvosának, sokszor olyankor, amikor még nem is tudja, van-e miért hálásnak lennie.

„Örökké hálás leszek” – bizonygatja örömeiben az, aki végre megkapott valami nagyon akartat, nagyon vártat!

„Hála Istennek!” – mondja megkönnyebbülten a szorongatott, ha a dolgok kedve szerint alakultak.

Mi hát a hála? Többletjuttatás? Köszönet? Lekötelezettség? Öröm?

„A hála az a jó érzés, amit akkor érzek, amikor valaki önzetlenül jót tett velem” – mondja egyik ismerősöm, aki magáról azt mondja: „nem templomos”, mégis megragadott valami fontosat az Isten és ember iránti hála lényegéből.

A hála: öröm, kegyelem, biztonság! Jó érzés. Bizalom. Mert van, aki „önzetlenül jót tesz” velünk!

Mi, „templomosok” komolyan átéljük-e, amikor azt mondjuk: hála Istennek!
Van-e bennünk valódi *hála* minden napunkért, minden adományunkért?
Érezzük-e a hála *örömet*?

És amikor éppen nem örülünk?
Van-e bennünk elég alázat akkor hálásnak lenni, amikor rosszul mennek a dolgaink?

„Milyen nagyszerű dolog hálát mondani, amikor minden nehézség nélkül belátjuk, hogy jó és tökéletes ajándékokkal halmozol el minket; amikor maga a szív is készséggel belátja ezt, és földhöz tapadt értelmünk is hozzájárul azonnal” írja Sören Kierkegaard, dán filozófus,

de mi történik akkor, amikor az ember

„szíve elkeseredik és lelke elsötétül, amikor a kétségek közt hányódó értelem hitszegővé lesz, és az emlékezet feledékennyé válik, amikor a szeretet rémülten visszaborzad, és az

okosság ellenáll.”

A filozófus válasza:

„még boldogabb, aki ilyenkor is hálát tud adni Istennek. Mert **az** igazán szereti Istent. Elmondhatja neki, a Mindentudónak: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek téged!”

Adja Isten, hogy mi is ki tudjuk mondani a hála szavait, ne váljon feledékennyé az emlékezetünk, bajban is lássuk meg az isteni kegyelmet. Mert valaki „önzetlenül jót tett” értünk!

Várfalvi Erzsébet

Sík Sándor:

Te Deum

Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.
Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.
Hogy mindig jutott két garasom adni, és
magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.
Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.
Hogy a sírókkal sírni jól esett, és nem
nevettem minden nevetővel,
hála legyen.
Hogy megmutattál mindent, ami szép
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.
Hogy boldoggá tett minden, ami szép
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.
Hogy sohasem félttem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.
Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen
szeretnem,
hála legyen.
Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek
lenni,
hála legyen.
Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!
Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!

és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen!
- hála legyen, Uram!
hála legyen!

Háladás

Szívünket feltárni Istennek: ez az ima. Az ima bennünket emel fel Őhozzá.

Amíg Jézus a földön járt, imádkozni tanította tanítványait. Arra tanította őket, hogy vigyék Isten elé mindennapi szükségleteiket. Az az ígérete, hogy imájuk és kérésük meghallgatásra lel, számunkra is biztosíték. Az ígéret határtalan, és hű az Isten, aki adta. Ha nem is nyerjük el azonnal, amit kérünk, higgyük, hogy kérésünket hallja és teljesíteni is fogja.

Sokszor olyan dolgokat kérünk, amik nem válnának áldásunkra. Atyánk szeretetből úgy válaszol imánkra, hogy csak azt adja meg, ami javunkra szolgál.

Az imában való kitartás is feltétele a meghallgatásnak. Állhatatosnak kell lennünk (Róma 12, 12) de vigyáznunk kell abban a hálaadással.

Szükséges, hogy kitartóan, szorgalmasan imádkozzunk. Keressük az alkalmakat az imára. Imádkozzunk gyülekezeti közösségben, családi körben, de a titkon való imádságot sem szabad elhanyagolnunk. Csendben és egyedülként öntsd ki a szíved: imád csak annak a füléhez jut így el, aki azt valóban meghallgatja.

Nincs olyan idő és hely, amely alkalmatlan lenne az imádkozásra. Az Istennel való benső közösséget mindenhol ápolhatjuk.

Aki csak imádkozik, de nem cselekszik, az hamar felhagy az imával is. Imája küldő formasággá válik,

egyéni és önző lesz. Nem tudnak többé az emberiség szükségleteiért, Isten országának épüléséért és a munkához való erőért imádkozni.

Ha annyit gondolnánk Istenre, ahányszor kegyelmének bizonyítékait tapasztaljuk, akkor gondolataink állandóan Nála járnának. Szívesen beszélünk múltó dolgokról, barátainkról. A gazdag ajándékok, amelyekkel elhalmozott bennünket Isten, ne vegyék annyira igénybe gondolatainkat és szeretetünket, hogy többé semmit se adjunk Istennek. Ellenkezőleg: ezek minden nap rá figyelmeztessenek, a hála és a szeretet kötelékével fűzzenek bennünket Atyánkhoz.

Túl sokat, sohasem imádkozunk, és hálánkkal takarékoskodunk. Napról- napra részesedünk Isten kegyelmének ajándékaiban, és mégis kevés hálát tanúsítunk iránta.

Szívünk az imának, hálaadásnak szárnyain juthat közelebb az Úrhoz. A mennyben hálával magasztalják és gyönyörű énekkel dicsőítik Istent. Lépjünk tehát mindnyájan örömmel és hálával Alkotónk elé, hálával és dicséretekkel.

Mülek Mónika

Erntedankfest

Erntedank ist heutzutage besonders im städtischen Bereich etwas Fremdes geworden. Für was soll ich danken, wenn ich doch meine Lebensmittel im Supermarkt um die Ecke kaufe? Habe ich bezahlt, was gibt's da noch zu danken? Schliesslich habe ich das Geld mühsam verdient.

Aber: Wer nicht mehr dankt, verlernt sich beschenken zu lassen. Und das ist tödlich. Tödlich für unser Leben mit anderen Menschen, tödlich auch für unser Leben mit Gott.

„Kann ich Ihnen behilflich sein?“ fragt einer die Nachbarin, die sich mit den Getränkeboxen abschleppt. „Nein, danke“- ist die Antwort, „es geht schon!“ Offensichtlich wollen Menschen nicht in die Schuld eines anderen geraten. „Wie kann ich das nur wiedergutmachen?“ Schenken, beschenkenlassen und danken gehören zusammen. Paulus beteiligt sich mit der Gemeinde in Korinth an der Hilfssammlung für die Jerusalemer Gemeinde. Er mahnt sich Sorge um die Motive derer, die zum Spenden bereit sind. Sind sie wirklich frei zugewandt? Ist Druck im Spiel? Für ihn ist entscheidend, da anzufangen, wo wir beschenkt worden sind. Gott hat uns dadurch beschenkt,

dass er uns angenommen hat. Wir sind ihm recht um Christi willen. Von diesem Grundgeschenk Gottes her wachsen die „Früchte der Gerechtigkeit“. Richtiggehend reich werden wir an solchen Früchten. Und dann können wir geben, spenden und opfern. Nicht etwa, weil wir auf Dank schielen, sondern weil das einfach so kommt, wie Äpfel am Baum.

Von dem Begründer der Hermannsburger Mission, Louis Harms wird erzählt, er habe niemals den Spendern gedankt, sondern seinen Dank an Gott gerichtet. Genau das main Paulus, wenn er sagt, dass die Gaben für die Jeusalemern gemeinde „Danksagung an Gott“ bewirken. Als von Gott Beschenkte schenken und sich darüber freuen, dass Gott gedankt wird. Welch ein bestechender Gedanke für Kirche und Gemeinde!

Herr, unser Gott, Du hast uns beschenkt und machst uns reich an Früchten der Gerechtigkeit. Lass uns durch unsere Spenden, Gaben und Opfer, die wir schenken, reich werden und das Danken lernen. Amen

Peter Rehr

Biblióra

Napok múltán reformáció havába lépünk. 1517. október 31. nagyon fontos dátuma az egyháztörténelemnek. Egy ágostonos szerzetes Luther Márton a Szentlélek indítására 95 tételt szegezett ki a Wittenbergi vártemplom kapujára. Ezzel egy visszafordíthatatlan folyamat indult el. A harc az egyház megújulásáért indult, aminek alapja és lényege a Szentírás megismerése, megismertetése volt.

Evangelikus egyházunk az ige egyházának is vallja magát, olyan közösségnek, ahol a reformátorok felismerése nem csak történelmi tény, vagy értékelni való és megemlékezésre okot adó cselekedet. Hitvallásaink értelmében a legnagyobb tekintély Urunk ígéje, melyet a bibliánk tartalmaz. A Szentírás mindent tartalmaz, amire szükségünk lehet az örök élet elnyeréséhez. Benne találkozhatunk a mi kegyelmes Krisztusunkkal, általa tekinthetünk bele Urunk titkaiba, és lelhetünk útmutatásra mindennapi életünkre vonatkozóan. Innen tudhatjuk meg, mi Istenünk akarata.

Éppen ezért minden gyülekezetben fontos az elmélkedés az ige fölött, és a bibliamagyarázat. Erre lehetőséget biztosítani leginkább a bibliárai alkalmak hivatottak. Egy közvélemény kutatást is

végeztem a gyülekezeti- és ifjúsági bibliárára járók között; számukra miért kedves, és szerintük miért fontos ez az alkalom, ez a közösség. Az alábbiakban- név nélkül- gyülekezeti tagjaink véleményei olvashatók. Reméljük, legalább egy valaki lesz, ki ezekből a beszámolókból kedvet kap, hogy csütörtök vagy péntek este eljöjjön.

Miért fontos, hogy legyen biblióra a gyülekezetben?

- Mert ilyen szűkebb körben az ember bátrabban felteszi azokat a kérdéseket, amik bibliáolvasás közben felmerülnek, de akkor nincs kitől megkérdezni.

- Mert biblikus dolog. Azt olvassuk, hogy a tanítványok kezdetben naponként házaknál jöttek össze. Nem csak a templom lehet a színtere közösségi alkalmainknak. Ez egy családiasabb alkalom.

- A hit hallásból van, de fontos, hogy beszéljünk is arról, ami kialakul bennünk az igeolvasás, vagy igahirdetések hatására. Lehet, hogy valamit rosszul gondolunk, vagy tévhitben élünk valamivel kapcsolatosan. Itt alkalom nyílik mindezek megbeszélésére.

- Egymás hite által épülünk, ez a hely jó alkalom ad a bizonyágtételre. Olyasmi történik itt, ami a vasárnapi istentisztelet liturgikus rendjébe nem fér bele. S egymás imádsága által is erősödhetünk.

- Nem csak bibliai kérdések feltevése történik. Szűkebb körben könnyebb önmagunkról beszélni, jobban megnyílunk egymás előtt. Egymást jobban megismerve bátrabban tárjuk imakéréseinket a közösség elé.

- A lelki- szellemi tápláléknak nem hinném, hogy vasárnaptól- vasárnapig kellene kitartania. Hajlamos vagyok elhanyagolni a bibliáolvasást. De így, hogy most a Máté evangéliumot folyamatosan olvassuk, az adott napi szakaszt legalább elolvasom. Így amit kapok, vasárnaptól csütörtökig és csütörtöktől vasárnapig kitart.

Mit lehet azoknak mondani, akik szeretnének eljönni?

- A biblióra nem egy évfolyamjellegű alkalom, amelye estében azt gondolhatnánk, hogy a mostani tagoknak behozhatatlan előnyük van az újonnan érkezettekkel szemben. Bármikor lehet jönni, bekapcsolódni.

- Nem kell hozzá mély bibliáismeret, sőt talán még jobb is, ha valaki érdeklődésével, kérdéseivel érkezik.

- Nem elsősorban lexikális tudásra van szükség, és nem is olyan tanítás történik itt, amit máshonnan is össze lehet szedni. Pl. elolvasva egy kommentárt, vagy magyarázatot.

- Nem feltétlenül kell egy álláspontot képviselni mindannyiunknak. Jó, ha különféle vélemények és értelmezések hangoznak el ugyanazzal kapcsolatosan, mert így több szemszögből láthatunk.

- Aki szeretne elmondani valamit, arra itt van lehetősége.

- Ebben a közösségben számon tartjuk egymást. Érzik az ember, hogy itt várják. Bennem van, hogy ide tartozom, és jó tapasztalni, hogy örülnek nekem, hogy itt vagyok.

- Van olyan közöttünk, akit pontosan ez alkalom lendített előbbre hitében, és segített neki abban, hogy rendszeresen vegyen részt a vasárnapi istentiszteleteken.

Van-e valami többlete a bibliaórának?

- A templomba járás veszélye, hogy megszokottá válik, ui. istentiszteleteinken rutinjellegű cselekmények történnek. Itt változatosabb az alkalom.

- Vasárnap csak egy felszínes kapcsolattartásra van lehetőség, ez pedig egy családiasabb, légkör. A közösséget intenzívebben megélő csoporttal találkozhatunk.

- Az istentiszteletet egy passzívabb részvétel jellemzi, előtte és utána van lehetőségünk csupán egy kis beszélgetésre, de általában sietni szoktunk, nem érünk rá erre. A bibliaórán ezzel szemben mindenki aktív résztvevő lehet, a saját gondolataival gazdagíthatja az alkalmat.

- Fontos, hogy ne csak hetente egy időpontra szorítkozzon Istennel és egymással való kapcsolattartásunk. Igény van hétköznapi is a találkozásra. S azáltal, hogy közelebb kerültünk egymáshoz, kötetlenebb formában is lehetőségünk volt már együtt lenni. Pl. kerékpártúrákat szerveztünk, melyek során sokat beszélgethettünk.

- Éveken keresztül jártam a gyülekezetbe és nem ismertem meg senkit. Számomra a gyülekezet csupán emberek halmazát jelentette. Sajnos az istentiszteletek után sem szól arról senki, hogy mi hangzott el az aznapi igehirdetésben és az miként csapódott le bennünk. Bevallom, én vártam, hogy valaki szóljon hozzám. Itt ez másként van. Tudom, hogy idetartozom. Néhány alkalmon nagyon érzem, hogy szeretnek, és az itt lévők próbálnak helyes útra terelni.

- Az a jó, ha az „adok- kapok” egyensúlyban vannak egymással. Vasárnap nem igazán tudsz adni, de itt továbbadhatod az örömet. Olyan ez, mint amikor a szobrász, vagy festő elkészíti a művét, azért teszi, hogy mások lássák. A hitünk is arra való, hogy világítson másoknak.

eMagyarország pont- a világhálóról keresztyén szemmel

Május végén gyülekezetünk ifjúsági termében is elindult az eMagyarország pont keretein belül az internetes szolgáltatás. Három számítógép várja kedd kivételével minden délután, 14 és 18 óra között az internetezni vágyókat. A szolgáltatás hamar népszerű lett, a nyár folyamán nem sokat pihentek a gépek. Főleg a fiatalabb korosztály élt az adott lehetőségekkel. A gyerekek inkább a játékos, szórakoztató honlapokat látogatták, míg mások e-mailezésre, információszerezésre használták a netet. Vannak visszatérő-szinte már törzsvendégeink. Az elmúlt hónapok tapasztalatai aránylag pozitívak, csupán egy-két illetőt kellett "meginteni", amiért olyan oldalakat nyitottak meg, melyek másokban botránkozást kelthetnek. Az iskolakezdéssel kissé csökkent a látogatottság, de még így is jó néhányan keresik fel délutánonként termünket. A látogatók közül többen "megcsodálták-böngésztek" a falon függő Bibliai Országok térképet, és a faliújság hirdeteit, Igés lapokat is érdeklődéssel olvasták. Néhányan még hittel, Bibliával kapcsolatos kérdéseket is feltettek, aminek kifejezetten örültem, mert így lehetőségem nyílt bizonyágtételre, anélkül, hogy mondanivalóm ráerőltettem volna bárkire is. Volt, akivel még a nyitvatartási időn túl is beszélgettem, komoly, mély dolgokról (több alkalommal is). Hiszem, hogy Isten Igéje sohasem tér vissza üresen, Ő az elkezdett jó munkát be is végzi. Többen éltek a lehetőséggel, hogy az Interneten keresztül betekintsenek keresztyén gyülekezetek életébe, hitvallásába és ezzel értékes információhoz jussanak. Jómagam is sok érdekes honlapot böngészhettem végig és az e-mail segítségével külföldi és magyarországi levelező partnereimmel gyorsabban váltunk "postát". Tény, hogy "időrabló" tud lenni és akár szenvedéllyel is válhat a netezés, de ha az ember bölcsen "él" vele akkor nagyon sok területen segítőkészséggé válhat, hasznos kikapcsolódást nyújthat. Az Interneten keresztül eljuthat az Ige a "föld végső határáig". És a

világnak szüksége van az Igére. Kérjük Istent, hogy áldja meg ezt a szolgálatot, hogy akik betérnek hozzánk egy kis "szörfözésre", akár a Interneten, akár rajtunk keresztül áldást nyerjenek. Isten Igéje mondja: „Mindent vizsgáljatok meg: a jót tartásatok meg, a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok.”

1 Thessz 5, 21-22

Szivos László

Országos találkozó fiataloknak

Az ötödik alkalommal megrendezett Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozón Tatán azt a kérdést járták körül a résztvevők, hogy ki a világ világossága.

Rengeteg program közül választhattak a jelenlévők: tízen-, huszonevesek és idősebb evangélikus fiatalok. Kiemelt szerepet kapott a zene, mely szabadtéren és zárt helyiségekben, több színpadon és kamarateremben, sokféle műfajban szólalt meg: könnyű- és komolyzene, rock, jazz, blues, gospel- és népzene. Reggeli áhítattal ezúttal résztvevők szolgáltak: a Fasori gyülekezet ificsoportja, a Budapesti Egyetemi Gyülekezet tagjai, és a mozgássérülteket gyámolító MEVISZ tagjai. Lehetett előadásokat hallgatni felsorolhatatlanul sok témában, kézműves foglalkozáson részt venni, a játéksátorban játszani, kiválóbbnál kiválóbb filmeket nézni, kávé vagy a nagy hőiségre való tekintettel hűsítő italokat szürcsölgetni a KIE (Keresztény Ifjúsági Egyesület) által működtetett kávéházban, sportolni a legkülönfélébb versenyszámokban és ellenfelekkel. A nyüzsgés elől a csendsátorba menekülhettek a nyugalomra vágyók, és lehetőség volt lelkészekkel mélyebb beszélgetéseket kezdeményezni. Teológia mindenkinek címmel minden nap több előadás várta a tartalmas témák megvitatására vágyókat. Színpadra lépett Rudolf Péter és Nagy-Kálózy Eszter is. Shakespeare klasszikus drámáját, a Rómeó és Júliát adták elő, úgy, hogy valamennyi szerepet ők ketten alakítottak. Minden este több helyszínen szólt az Ige, a Napról, a Tűzről, a Lámpásról és a Gyertyáról, melyek mindegyike világosságot hoz. Az esti áhítatokon többek között a három egyházkerület püspökei vezették a szolgáltak az éneklő, imádkozó alkalmakon. A még később fekvőket a Nikodémusok órája várta, és lehetett meditatálni a csendsétán is.

Az ötödik Szélrózsa jelmondata János evangéliumában úgy olvasható, hogy Jézus önmagára vonatkoztatva mondja: „Én vagyok a világ világossága”; Máténál a tanítványait illeti ugyanezzel. A Szabadítóval való közösség, a többi

ember között vállalt életpélda-adás rejlik ebben. Ezeket gondolta át közel kétezer fiatal ezen a nyáron a Szélrózsa Találkozón Tatán, ahova határon túli magyarlakta területekről és Németországból is érkeztek fiatalok. Gyülekezetünkben ketten voltak jelen.

Szegfű Katalin

Temetői beszámoló

Pontosan három éve, hogy az egyház alkalmazásában állok, mint karbantartó-kertész. Azóta igyekszem a német temető rendbehozatalával. Bevallom, először a fejemet vakartam... nem igazán tudtam, hogyan fogjak hozzá a temetőt benőtt valóságos dzsungel kiirtásához, de aztán lépésről lépésre, négyzetméterről négyzetméterre tisztult a terület, először a ravatalozó környéke, majd a sírok köze. Munkámhoz segítséget nyújtott Rau Mihály, aki a már használaton kívüli terület elbozotosodott részét szabadította fel. Majd további segítség érkezett Plavec Joci személyében, aki polgári katonai szolgálatának idejét töltötte gyülekezetünkben. Őt követte Barna Robi és Sipos Krisztián, majd 2003 őszétől ez év augusztusáig Frey Jani és Szász Feri "katonáskodott" nálunk. Segítségükkel sikerült az elhanyagolt területeket valamennyire megtisztítani. Volt, aki csak ímmel-ámmal látta el a feladatát, de volt, akire mindig számíthattam, ha meg kellett fogni a munka végét. Persze ez egy folytonos küzdelem, mert a természet nem adja meg magát olyan könnyen. A kivágott bozótok helyén új hajtások nőnek, az ecetfák szerteágazó gyökereiből is felfelé törekszik az élet, hogy új fákat neveljen. Így aztán a temető folyamatos karbantartást igényel, hogy a terület ne "dzsungelizedjen" el újra. Sokszor erőm felett való munkának látom ezt a feladatot - hiszen nem csak a temető, hanem a templomkert, parókia udvar, volt játszótér területe illetve néhány hónapja az "Internet terem" délutáni felügyelete is munkakörömbe tartozik. De tapasztalom, ha úgy végezzük munkánkat, mintha Istennek szolgálnánk, akkor Ő meg is áld bennünket. Így tudom - ha nehezen is, - de Istenben örülve az egyetlen temetői talajon sokszor dűdölve énekelve tolni-húzni a fűnyíró gépet, vagy éppen metszeni a szűrős bokrokat. Sokan dicsérték már a temetőbeli változásokat, de volt akitől kritikát is kaptam- Például: hogy a hozzátartozó sír közvetlen területe hajtásokkal nőtt be, gazos stb. Feladatomban

az utak tisztántartása és hogy a sírok között közlekedni lehessen. Az nem kötelességem, hogy minden egyes sírt körülkapáljak stb. Így kérem, hogy akinek a "tulajdonában" megváltott sír, vagy sírhely van, azt és annak közvetlen környékét gondozni vagy gondoztatni szíveskedjen. Együtt könnyebb megteremteni és megőrizni a temető tisztaságát. Köszönettel : **Szivos László**

Templomunk és gyülekezetünk története

Milyen zene való a templomba?!

A címben megfogalmazott kérdés akkor fogalmazódott meg bennem, amikor – néhány héttel ezelőtt – az egyházmegyei zenei tábor záró istentiszteletén a fiatalok gitárral-fuvolával- dobbal kísért vidám zenéje betöltötte a templomot...

Vajon tetszhet-e ez a zene a gyülekezet idősebb tagjainak is, vagy elfogadhatatlan a számukra? Jobb-e ha a megszokott orgona (szűkebb időkben harmónium) muzsika mellett dicsőítjük Istent, vagy van helye (éppen itt a helye és ideje) a változtatásnak, újításnak ebben a vonatkozásban is?!

Mint mindenben, ebben a kérdésben is eligazít a Szentírás. Olvashatjuk, hogy Dávid király i.e. 950 körül templomi zenekart és énekkart szervezett a templomi szolgálatra rendelt lévitákból. A Krónikák második könyvében találjuk: „És megparancsolta Ezékiás, hogy mutassák be az égőáldozatot az oltáron. Ugyanabban az időben, amikor elkezdtek az égőáldozat bemutatását, elkezdtek az Úrnak szóló éneklést és trombitálást Dávidnak, Izrael királyának a hangszerével. Ekkor leborult az egész gyülekezet, az ének pedig zengett, és a trombiták harsogtak. Mindez addig tartott, amíg vége lett az égőáldozatnak”. A 81. zsoltárban azt olvassuk, hogy „Kezdetek zsoltárba, szólaltassátok meg a dobot, a szép hangú citerát és lantot! Fújjátok meg a kürtöt újholdkor, holdtöltekor is, ünnepünk napján!...” Érdemes az egész 150. zsoltárt is elolvasni, amelyben a legtöbb hangszer van megnevezve, bizonyosságul annak a fejlett egyházi zenének, mellyel az ószövetségi nép idején Istent dicsérték.

A hangszeres zene sokáig csupán kiegészítése volt a gyülekezeti éneklésnek, melynek

sokáig sokkal nagyobb szerepet tulajdonítottak. Az egyházi zene ige hirdetés jellege később nyert egyre nagyobb jelentőséget. A keresztény templomokban, mind nagyobb terekben, óriási erővel szólalt meg a hangszeres zene. Volt olyan időszak az egyház történetében, amikor a meggyengült erejű ige hirdető szó helyett csupán az orgona vagy más hangszer hirdette a tiszta Igét.

A reformáció után a zene a liturgiában sehol sem kapott önálló helyet, eltekintve a korallelőjátékoktól. A nagy evangélikus zeneszerzők, mint Händel és Bach előbb mise formában írtak zenét, majd oratóriumot, melyben a zene veszi át az ige hirdetés szerepét. A gyülekezeti gyakorlatban ugyanakkor fokozatosan az orgonáé lett az elsődleges szerep, más hangszer alig-alig szólalt meg az istentiszteleteken.

A gyülekezeti ének mellett a kórusoknak és a magánénekeseknek (szólódaraboknak) lett nagyobb a jelentőségük. Kevés gyülekezetnek van a mai napig zenekara, például fúvószenekara, mint a mienknek.

Új áramlat, hogy modern hangszerekkel, szóló- és basszusgitárral, dobbal, szintetizátorral, fiatalos ritmusú zenével is lehet Istennek tetszően zenélni egy evangélikus templomban.

Az istentiszteleti helyeken megszólaló zenének (akármilyen jellegű, stílusú, ritmusú), az a lényege, hogy Istenre mutat, hódol előtte és olyan, a mindennapi életből kiemelkedő érzéseket szólaltatja meg, mint a bűnbánat, a hálaadás, a kérés és a dicsőítés.

Szegfű Katalin

Glauben muss man nicht aus Tradition
Nicht aus Todesfrucht,
Nicht auf jeden Fall,
Nicht deswegen,
weil jemand sie befiehlt,
oder irgend etwas schreckt,
Nicht an humanistischen Prinzipien
Nicht um erlöst zu werden,
und nicht aus Originalität.

Glauben muss man
aus dem einfachen Grund,
weil GOTT DA IST!

(Abram Terz-Serjajewski)

BIBLIÁM

Ha fáradt vagyok, üdítő nyughelyem
Ha sötét vesz körül, szava égő mécsesen.
Ha éhes vagyok, éltető kenyérem
Ha ellen szorongat, fegyvertáram nékem.
Ha beteg vagyok, mennyi patikám.
Ha egyedül állok, barát vár benn rám.

33. Zsoltár

Vigadjatok az ÚRban, ti igazak!
Az igaz emberekhez illik a dicséret.
Adjatok hálát az ÚRnak citeraszóval,
tízhúrú lanttal zengjétek neki!
Énekeljétek neki új éneket,
szépen zengjenek hangszereitek!
Mert az ÚR igéje igaz,
mindent hűségesen cselekszik.
Szereti az igaz ítéletet,
az ÚR szeretetével tele van a föld.
Az ÚR igéje alkotta az eget,
egész seregét szájának lehelete.
Gáttal torlaszolta el a tenger vizét,
mederbe zárta hullámain.
Féljen az ÚRtól az egész föld,
rettegjen tőle a világ minden lakója,
mert amit ő mondott, meglett,
és amit parancsolt, előállott.
Semmivé teszi az ÚR a nemzetek tervét,
De az ÚR terve örökké megmarad, szívének
szándéka nemzedékről nemzedékre.
Boldog az a nemzet, amelynek Istene az ÚR,
az a nép, amelyet örökségül választott.
Letekint a mennyből az ÚR,
és lát minden embert.
Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára.
Ő formálta mindnyájuk szívét,
ismeri minden tettüket.
Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt,
nem a nagy erő menti meg a hőst.
Csalódik, aki lovaktól vár segítséget,
mert nagy erejük nem ment meg.
De az ÚR szeme ügyel az istenfélőkre,
akik szeretetében bíznak.
Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is
megtartja életüket.
Lelkünk az URat várja,
ő a mi segítségünk és pajzsunk.

Benne van szívünk öröme,
mert szent nevében bízunk.
Maradjon velünk,
URam, szereteted,
mert mi is benned reménykedünk!

Események a nyár folyamán

Június végére elkészült a színeiben megújult oltár.
Két restaurátor művész hosszú és fáradságos munkájának eredménye, hogy oltárunk visszanyerte eredeti színvilágát. Aki mostantól fogva belép templomunkba, az elé az a látvány tárul, amit a 150 évvel ezelőtt éltek tekinthettek meg hétről- hétre.

Még az előtte lévő időszakban szépülhetett meg templomtetőnk. A mostani festés eredményeként a zsindelet néhány évig ismét megóvjuk az időjárás viszontagságaitól.

Köszönet a kivitelező- fővállalkozónak: Ábelovszki Lászlónak és mindazoknak, akik ezekben a munkában oroszlánrészt vállaltak, valamint felügyelőnknek, Schäffer Miklósnak, hogy a pályázatírás, és elszámolás komoly kötelezettségét is magára vállalta.

Június végére elkészült felújított orgonánk is. Sok év után újra hallhatjuk, amint a hangszerek királynője megszólal közöttünk.

Köszönet minden adományozó Testvérnek, hiszen a felújítási költségek több mint felét az egyházközség állta. Gondoljunk ezek után is arra, közös teherviselésünk szükséges ahhoz, hogy gyülekezetünk lélekben is épülhessen. Imádságainkban is hordozzák egyházunk jövőjét! Ne feledjük: „A jókedvű adakozót szereti az Isten!” 2 Korinthus 9,7

Június közepén egy hosszú hétvégét tölthettünk el gyülekezeti delegátusként a testvérvárosban, Münsingenben. Szállásadónk, az ottani esperes, Ulrich Poguntke kalauzolt végig a környék nevezetességein, és tartalmas beszélgetések során ismertette meg velünk gyülekezetük és egyházmegyéjük múltját, jelenét. Az ünnepi istentiszteleten egy templomunkról készült képet adtunk át ajándékba a novemberi ünnepünkre szóló meghívással együtt.

Június 28 és július 4-e között Novajdirányban jártunk a hittanos gyerekekkel, gyülekezeti ifjúságunkkal és néhány orosházi fiatallal. Összesen 42-en. Ez a település Vizsoly mellett fekszik. Szállásunk is egy református vendégház volt. Napi programunk délelőtti részében lelki alkalmakat tartottunk, reggeli áhítatot, bibliaköri beszélgetéseket. Lukács evangéliumának ismertebb példázatait dolgoztuk fel. A délután sporttal, játékkal, kirándulásokkal telt el. Egy nap ellátogattunk a Füzéri várban és Sárospatakra, egy másik napon pedig éjszakai túrát, ún. „bátorság próbát” szerveztünk. Az idősebbek kerékpártúra során jutottak el a Vizsolyi kőfejtőbe és Boldogkőváraljára. Természetesen mindannyian elmentünk Vizsolyba is, az első magyar nyelvű Biblia „otthonába”. Egy egész délutánt betöltő gyalogtúra biztosított erre keretet. Esténként Zákheus története került elő áhítatainkon. Összegezve elmondható, hogy olyan hetet tölthettünk el együtt, amely sokaknak új lendületet adott hitben és a közösségi élet terén. Urunk áldását érezhettük erőfeszítéseinken és bizonyágtételünkön. Öröm volt együtt szolgálni az egyházközségi fiatal felnőttjeivel!

Július 11-18 között Mössingenben jártunk, összesen 25 magyar felnőtt és fiatal. Az ottani fúvósok meghívásának tettünk eleget, amikor vállaltuk a majd 1300 km-eres utat. Egy nagyon intenzív felkészítő táborban lehettek jelen rézfúvósaink. Bizonyos napokon akár 6 órát is gyakoroltak, készülve a záró koncertre és a vasárnapi istentiszteletre. Az étkezések előtti zsoltár-olvasás, közös imádság nyilvánvalóvá tették a zenei tábor egyházi jellegét. Köszönet vendéglátóinknak a gazdag kulturális programért is, hiszen ellátogathattunk Hohenzollern várában, jártunk Tübingenben és szép túrákon vehettünk részt. Kapcsolatunk erősödik és reméljük jövőre ismét mi lehetünk a házigazdák. Az Országos Egyház ifjúsági pályázatún 70. 000 Ft-ot nyertünk erre a táborunkra.

Augusztus 1-jén gyülekeztek össze mindazok, akik még élnek, és könnyebben tudnak mozogni „malenykij robotra” deportáltak közül. Nem csak ők, hanem családtagjaik, szeretetteik, és azok is részt vettek az emlékező- hálaadó istentiszteleten, akiket mind a mai napig mélyen érint ez az esemény. A 126. zsoltár,- a hazatérés napjának

igéje- ezen a vasárnapon is elhangzott, és ennek egy igéje szerepel azon a fekete gránit emlékművön is, melyet templomunk kertjében sokak adományából állítottunk. A tetején Udvardy Anikó szobrászművész bronz bányáslámpája áll, melyet egy hazahozott lámpa ihletett. Az emlékező- hálaadó istentiszteletet követően ezt az emlékművet leplezték le visszatért testvérek, és egy emlékbeszédet is meghallgattak az összegyűltek. A koszorúzásokat követően közös ebéd következett a Berény Szállóban, majd pedig kötetlen beszélgetés a gyülekezeti teremben.

Köszönet azoknak, akik e nap létrejöttéhez hozzájárultak, adományaikkal, fáradságukkal, munkájukkal. A Schäfer családnak, akik közül többen is dolgoztak az emlékművön és Köhler Julikának, aki szíven viselve az elhurcoltak sorsát, mindent megtett a méltó emlékezés érdekében. Áldott az ÚR, aki nem feledkezik meg az övéiről, és a legnagyobb nyomorúságokban is mellettünk áll, nem csak oltalmunk a veszélyben, de szabadítónk is!

Augusztus 2-8 között megrendezett zenei táborunkba két egyházmegye hét gyülekezetéből érkezett hozzánk 35 harmincöt gyermek és fiatal. Délig hangszeres órákon vettek részt a növendékek. Orgonálni, harmóniumozni, gitározni, dobolni, furulyázni tanultak, ill. rézfúvós oktatáson vettek részt. Az órákat gyülekezetünkhöz tartozó zenetanár (Eiler Katalin), fiatal pedagógusok és zeneértők adták. A gyülekezeti énekek tanulására is nagy hangsúlyt fektettünk. A délután kóruspróbákkal majd sporttal, játékkal telt. Az áhítatokon túl esténként Márk evangéliumából tartottunk bibliaversenyt. Köszönet Bukor Csabának, ahogy nagy szerepedt vállalt a szervezésben, szakmai segítségnyújtásban, és Matajsz Jánosnak, a zeneiskola igazgatójának, hogy fúvós órán túl a kották és hangszerek kölcsönzését is lehetővé tette. Közös szolgálatunk eredményeképpen egy színes, tartalmas, hetet élhettünk meg Szombaton tartottuk a „házivizsgát” az előadók előtt, vasárnap az istentiszteleten szolgáltak a fiatalok. Reménységünk szerint jövőre is találkozunk, és augusztus első tíz napjában leszünk majd együtt. Táborunk félig napközis- tábor jelleggel működött, mivel a Mezőberényben lakók otthonukban aludtak. A nagy paróchia és gyülekezeti ház lehetővé tenné minden vidéki növendék elszállásolását. Probléma viszont, hogy hiányzik a

megfelelő vizesblokk. A lelkészlakáson kívül ui. nincs máshol zuhanyzó, WC is csupán kettő. Jó lenne ilyen tekintetben változtatni a helyzetet, hiszen abban az esetben alacsony költséggel működhetne a zenetábor, s ez valószínűleg növelné az érdeklődést és táborlakóink számát.

Köszönjük az Egyházmegye a Város és az Erős Vár Alapítvány támogatását!

HITOKTATÁSI FELHÍVÁS

Kedves Szülők, Nagyszülők!

Szeretettel értesítjük Önöket, hogy az idei tanévben is lehetőséget biztosítunk- az általános műveltségben is gyarapodást jelentő- hit- és vallásoktatásban való részvételre. A foglalkozások a gyermekek életkorának megfelelő szintű bibliaismeretet és erkölcsi nevelést jelentik.

A keresztség nem feltétel.

Amennyiben igényli Gyermeke hitoktatását, szíveskedjen jelezni! Megteheti ezt akár személyesen, a lelkési hivatalban, vagy pedig telefonon. Amennyiben már Gyermeke az iskolában kapott hitoktatási értetést is, kérem, küldje vissza, aláírva.

Mind a Luther úti óvodában, az Orlai Iskolában, mind a gyülekezeti házban szervezünk csoportokat. Konfirmáció előkészítőre és konfirmandus órára is lehet jelentkezni.

Az első foglalkozások október első hetében lesznek.

Köszönettel Lázárné Skorka Katalin
Tel.: 352-040 vagy 70/ 580 77 33

Jézus mondja:

*„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeketek
és ne akadályozzátok őket,
mert ilyeneké az Isten országa”*

Lukács evangéliuma 18, 16

.kek!

Tavasszal jelképeink közül a pillangót ismertétek meg. Most a kalászról írunk Nektek. Sok gyülekezetben az oltárterítőn is láthatok kalászos hímzést. Most magyarázatot kaptok arra, miért. Nagyító használatával gyorsabban megy majd ez a feladat.

Forrás: Örömhír- A Vasárnapi Iskolai Szövetség Gyermeklapja 2001.3 szám

Impressum:

Szerkesztő: Lázárné Skorka Katalin lelkész
Készül Mezőberényben, Hegyi Márton
nyomdájában, 600 példányban